

Gazetka szkolna Zespołu Placówek Oświatowych

Szkoła Podstawowa im. Czesława Tańskiego w Janowie Podlaskim

LOTNIA

nr 2 październik 2017 cena 1zł

XVII Dzień Papieski

Dzień dobrego słowa

Ślubowanie klas pierwszych

Dzień nauczyciela

Krzyżówki

AKTUALNOŚCI

- ✓ Pamiętajcie, że mamy nowego dyrektora, pana Arkadiusza Podskoka
- ✓ Nie musimy zmieniać obuwia na klapki, wystarczą sznurowane z białą podeszwą ☺
- ✓ Uczniowie mogą korzystać z telefonów komórkowych na przerwach
- ✓ Pamiętajcie o zakazie opuszczania terenu szkoły
- ✓ Odbył się apel z okazji Dnia Papieskiego
- ✓ Przeprowadzono konkurs matematyczny z okazji Dnia Tabliczki Mnożenia i uczniowie otrzymali certyfikaty potwierdzające udział w tym konkursie
- ✓ Za nami kolejne biegi z okazji 11 Listopada
- ✓ Warto zajrzeć na naszą nową szkolną stronę ZPO Janów Podlaski
- ✓ Ciekawe informacje i zdjęcia znajdziecie też na naszej szkolnej stronie na Facebooku☺

Być bliźniakiem

Zapewne większość z was zastanawia się, jak to jest mieć siostrę bliźniaczkę lub brata bliźniaka. Spróbujemy przybliżyć Wam jak wygląda życie dwóch niemalże identycznych osób. Spora grupa osób uważa, że ci ludzie mają podobne charaktery oraz lubią ubierać się tak samo. Otóż nie zawsze jest to prawdą. Bliźniacy często uważani są za jedność, jest to bardzo mylne stwierdzenie. Zazwyczaj, jeśli jedno z rodzeństwa zrobi coś złe, drugie także jest poszkodowane.

Często zadawane pytania bliźniakom:

- Czy myślicie o tym samym w tym samym momencie?
- Zdarza się, aczkolwiek jest to zjawisko bardzo rzadkie
- Czy odczuwacie nawzajem swój ból?
- Nie, raczej nie.
- Czy przydaje się wasze podobieństwo w szkole?
- Oczywiście! :D Czasami udaje się robić przekręty ;)

Uczniowie piszący do gazetki: Aleksandra Sidoruk, Magda Sawczuk, Dagmara Czuchan, Gabriela Doroszuk, Anna Żuk, Katarzyna Andrzejuk, Ewelina Klimkiewicz, Aleksandra Hurbańczuk, Jakub Horbowiec, Monika Korolczuk, Katarzyna Iwaniuk, Bartłomiej Klimczuk, Marta Maksymiuk, Martyna Maksymiuk, Dominika Dacewicz, Kacper Caruk
Opiekunowie gazetki: Iwona Andruszkiewicz, Monika Dwojak, Agnieszka Żuk, Paweł Charytoniuk

kontakt: galimatias 8@wp.pl

siedziba gazetki: Zespół Placówek Oświatowych w Janowie Podlaskim ul. 1 Maja 5

DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA

Dnia 06.10.2017 roku w naszej szkole została przeprowadzona akcja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” z okazji XVII Dnia Papieskiego. Organizatorem całej akcji była Pani Małgorzata Nowicka we współpracy z wolontariuszami z klas 3 gimnazjum i innymi

nauczycielami.

Z klas trzecich do zbiórki pieniędzy zgłosiło się 21 osób. Uczniowie dzielili się na 3 osobowe grupy, w sumie powstało ich 7. Każda grupa miała przydzielonego opiekuna oraz czas i miejsce, w którym przeprowadzała zbiórkę. Grupa otrzymywała specjalną skarbonkę z banderolą, naklejki z wizerunkiem papieża, identyfikatory oraz chustę z logo fundacji.

Zbiórka wyglądała w ten sposób, że grupa wraz z opiekunem udawała się na wyznaczone miejsce. Zbiórka za zgodą Pana Dyrektora odbyła się również na terenie szkoły. Ludzie wspomagali akcję, wrzucając do skarbonki dowolne kwoty pieniężne. Oczywiście wspomagał, kto chciał. Jeśli ktoś postanowił wesprzeć akcję, otrzymywał naklejkę.

Po zakończonej zbiórce każda grupa udawała się do świetlicy, gdzie mieścił się sztab. Tam została podliczana kwota zebrana do puszek. Później całość do podliczenia została przekazana do komisji otwarcia puszek, gdzie jeszcze raz wszystko zostało dokładnie podliczone. Została zebrana kwota 1256,35 zł.

KILKA SŁÓW O SAMEJ FUNDACJI:

Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” została powołana przez Konferencję Episkopatu Polski w 2000 roku jako wyraz

wdzięczności dla Ojca Świętego Jana Pawła II za Jego nieustraszoną posługę duchową na rzecz Kościoła i Ojczyzny. Idea utworzenia Fundacji jako organizacji, której działalność ma upamiętniać Pontyfikat Jana Pawła II przez promowanie nauczania Papieża i wspieranie określonych przedsięwzięć społecznych, głównie w dziedzinie edukacji i kultury, narodziła się po pielgrzymce Ojca Świętego do Polski.

Jednym z najważniejszych działań Fundacji jest prowadzony od samego początku jej istnienia program stypendialny. Stypendia przyznawane są zdolnej młodzieży pochodzącej z niezamożnych rodzin z małych miast i terenów wiejskich w oparciu o zatwierdzony przez Zarząd Fundacji Regulamin.

Fundacja rozpoczęła swoją działalność, przyznając stypendia 500 osobom. Dziś, dzięki hojności Polaków, program obejmuje prawie 2300 młodych ludzi z całej Polski, co jest możliwe tylko dzięki ofiarności i dobrej woli społeczeństwa.

LISTA WOLONTARIUSZY

GRUPA I

Paulina Gryglas
Anna Żuk
Patrycja Żuk

GRUPA II

Barbara Bilicz
Szymon Jasiński
Szymon Hryciuk

GRUPA III

Katarzyna Szymula
Aleksandra Sidoruk
Monika Korolczuk

GRUPA IV

Katarzyna Andrzejuk
Martyna Semeryło
Julia Hładoniuk

GRUPA V

Magdalena Sawczuk
Natalia Podskok
Aleksandra Hurbańczuk

GRUPA VI

Ewelina Klimkiewicz
Wiktoria Marcyniuk
Karolina Perzyńska

GRUPA VII

Izabela Czapska
Marlena Dąbrowska
Jakub Sawczuk

LISTA OPIEKUNÓW

P. Małgorzata Nowicka
P. Irena Semeniuk
P. Katarzyna Panasiuk
P. Iwona Sowa
P. Agnieszka Caruk
P. Izabela Witecka
P. Teresa Hryciuk
P. Grażyna Kraciuk
P. Wioletta Doroszuk
P. Barbara Iwaniuk
P. Agnieszka Żuk
P. Iwona Andruszkiewicz

KOMISJA OTWARCIA PUSZEK

P. Magdalena Osuch
P. Agnieszka Żuk
P. Grażyna Kraciuk
P. Małgorzata Nowicka

Tekst Aleksandra Hurbańczuk

DZIEŃ PAPIESKI

16 października miał miejsce w naszej szkole Dzień Papieski. Uczniowie należący do szkolnego kółka teatralnego „Amator” przygotowali krótkie, ale niezwykle interesujące przedstawienie opowiadające o prawdziwej historii

Adama- chłopca, któremu Papież św. Jan Paweł II przywrócił nadzieję.

Świetnie wykonanym scenom towarzyszyła muzyka w wykonaniu uczniów, którzy brali udział w tym przedsięwzięciu.

Nie zapomnijmy jednak o nauczycielach, którzy we wzorowy sposób przygotowali naszych kolegów. Serdecznie dziękujemy pani Małgosi Nowickiej, pani Magdalenie Osuch, pani Iwonie Piwowarskiej, a także pani Grażynie Kraciuk.

Natomiast Was zapraszamy do dołączenia do naszego koła teatralnego ☺

Tekst: Aleksandra Sidoruk

Europejskie Dni Ptaków w Janowie Podlaskim

Europejskich Dni Ptaków to międzynarodowa akcja, której organizatorem jest Bird Life International. W tym roku w akcję włączyło się 40 państw z Europy i Azji Centralnej.

W ramach akcji na terenie naszego kraju odbyło się ponad 100 wycieczek, w tym dwie na terenie woj. lubelskiego w Janowie Podlaskim i w Puławach.

Organizatorem wycieczki, która w Janowie Podlaskim odbyła się po raz siódmy była: Szkoła Podstawowa w Janowie Podlaskim, PK Podlaski Przełom Bugu, Nadleśnictwo Biała Podlaska i Towarzystwo Przyrodnicze Bocian.

W słoneczny poranek 30 września przed budynkiem Szkoły Podstawowej w Janowie Podlaskim zebrało się ponad 50 osób- uczniów naszej szkoły (miłośników ptaków), by wspólnie obserwować jeden z najpiękniejszych spektakli na świecie- jesienną wędrówkę ptaków.

W trakcie trzygodzinnej wędrówki, która odbyła się na trasie Janów Podlaski- Zaborek –Ośrodek Edukacji Ekologicznej Parku Krajobrazowego Podlaski Przełom Bugu, uczestnicy liczyli zaobserwowane ptaki.

Bardzo pomocne były tu lunety i lornetki, które rozkładane były, aby dokładnie przyrzeć się przelatującym ptakom. Dzieci z wielkim zaciekawieniem słuchały też opowieści naszego przewodnika na temat tych

latających stworzeń. Przewodnikiem wycieczki po raz kolejny był wielki miłośnik i pasjonat ptaków bialski ornitolog, pracownik Nadleśnictwa Biała Podlaska - Jarosław Mydlak, który od wielu lat wspiera działalność ekologiczną w naszym regionie.

Dzięki jego pomocy w trakcie wycieczki zaobserwowaliśmy 26 gatunków ptaków, wśród których najliczniejsze były sójki, trznadłe, mazurki, wróble i szpaki. Nie zabrakło też rzadkich ptaków. Na Zaborku spotkaliśmy zimorodka i grubodzioby.

Przez cały czas wędrowki nad bezpieczeństwem najmłodszych uczestników wycieczki czuwali nauczyciele: Wioletta Doroszuk, Iwona Kaliszuk, Katarzyna Panasiuk, Magdalena Osuch, Barbara Iwaniuk i Jarosław Kaliszuk oraz Funkcjonariusz Straży Granicznej pan Artur Dubisz.

Każdego roku bohaterem Europejskich Dni Ptaków zostaje inny ptak. W tym roku był nim drożdżik (*Turdus iliacus*) - niewielki drozd o długości ciała ok. 19-23 cm.

Przyjemnym zakończeniem wycieczki było ognisko przygotowane dla wszystkich uczestników, przez pracowników PK Podlaski Przełom Bugu.

Europejskie Dni Ptaków są dobrą okazją do poznania wielu gatunków, również bardzo rzadkich, których wędrowka może przebiegać także przez nasze parki i lasy.

Ślubowanie klas pierwszych

Dnia 26.10.2017 roku w Szkole Podstawowej im. Czesława Tańskiego odbyło się ślubowanie klas pierwszych. Uczniowie dokonali uroczystego ślubowania na Sztandar Szkoły.

Następnie Pan dyrektor Arkadiusz Podskok i Pani wicedyrektor Agnieszka

Jakoniuk dokonali uroczystego pasowania na ucznia naszej szkolnej społeczności.

Po części oficjalnej dzieci zaprezentowały swoje umiejętności i zdolności artystyczne podczas montażu słowno-muzycznego.

Po części artystycznej Pan dyrektor i Pani wicedyrektor wręczyli dzieciom pamiątkowe dyplomy.

Dzień zakończył się słodkim poczęstunkiem i kuferkami łakoci przygotowanym przez rodziców.

SPOTKANIE Z SIOSTRĄ MISJONARKĄ

W Tygodniu Misyjnym
27 października w naszej
szkole odbyło się spotkanie z
siostrą Gabriellą Chodzińską -
Misjonarką ze Zgromadzenia
Sióstr Dominikanek

Misjonerek Jezusa i
Maryi.

Siostra Gabriela
przez 6 lat pracowała w
Boliwii w Ameryce
Południowej. Podczas
spotkania opowiadała, jak
wygląda praca misyjna i
życie rodzimej ludności.
Przywiozła wiele
przedmiotów indiańskich
oraz odświętne stroje
Indian.

Uczniowie mogli zadawać pytania, przebrać się w stroje

boliwijskie, a na
koniec pomodlić
się w języku
hiszpańskim.

Organizatorem
spotkania było

Koło Misyjne

z opiekunem
P. katechetą
Stanisławem Sosenko

Dzień Dobrego Słowa

Dzień Dobrego Słowa, to autorska propozycja Iwony Majewskiej - Opiełki propagowana wspólnie z Katarzyną Domańską od 2011 roku. Jest to projekt edukacyjny, który w całości wpisuje się w program logodydaktyki. To inicjatywa, która ma pomóc czynić świat lepszym i szczęśliwszym przez wspólną pracę nad właściwym stosunkiem do słowa.

Celem projektu jest budowanie odpowiedzialności za słowo, kształtowanie dobrej atmosfery i tworzenie pozytywnej energii, dzięki używaniu poprawnego języka w sytuacjach dnia codziennego. Nadrzędną ideą projektu jest przekonanie, że dzięki propagowaniu zasad

kulturalnego zachowania, szacunku dla języka polskiego,

dbaniu o czystość i poprawność wypowiedzi dzieci i dorosłych, świat może być lepszy.

Założeniem projektu jest uczynienie każdego 13. dnia miesiąca Dniem Dobrego Słowa.

Pomysłodawca p. Paweł Charytoniuk

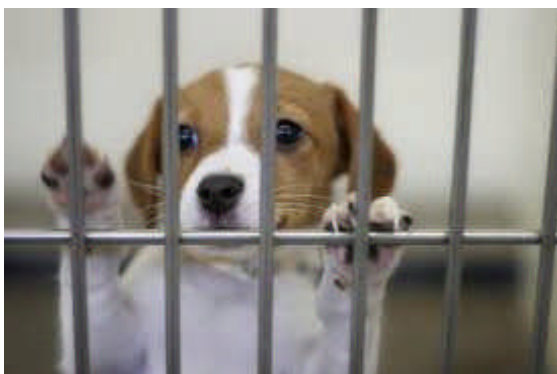
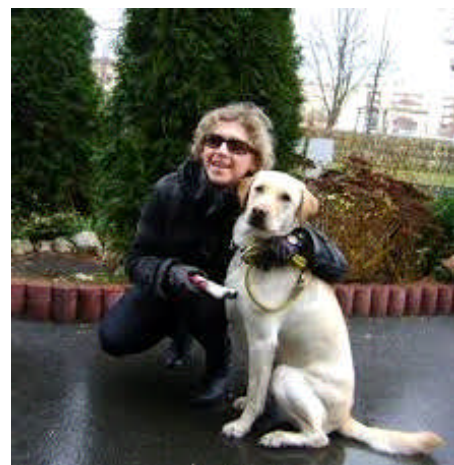
Marta Maksymiuk i Martyna Maksymiuk.

PAŹDZIERNIK - MIESIĄCEM DOBROCI DLA ZWIERZĄ

Trwa październik, a wiele osób wciąż nie wie o tym, że jest on wyjątkowym miesiącem, zarówno dla naszych domowych pupili, jak również tych mniej uprzywilejowanych – zwierząt hodowlanych.

Wiele mówi się o przypadkach znęcania się nad zwierzętami, akcentując ich prawo do godnego życia, i podkreślając odpowiedzialność wiążącą się z posiadaniem zwierzaka. W życie weszła nowa ustawa o ochronie zwierząt, co jest dużym krokiem w przód, ale czy odzwierciedla ona zmiany w naszej mentalności? Wciąż mnóstwo psów przykutych jest całe swoje życie łańcuchami do prowizorycznych bud, mnóstwo czworonogów jest porzucanych, przywiązywanych do drzew w lasach, zabijanych, gdy nagle stają się problemem, wciąż mało osób wierzy w sterylizację swoich domowych pupili, która jest najlepszym sposobem ograniczania zwierzęcej bezdomności.

Kto może przygarnąć czworonoga

Wciąż potrzebna jest edukacja, wciąż warto mówić do ludzi i informować ich o tym jak powinniśmy traktować zwierzęta, choć jest to w zasadzie wiedza podstawowa. Przed podjęciem decyzji o przygarnięciu zwierzaka trzeba przeanalizować własną sytuację: czy nas na to stać, czy mamy wystarczająco dużo czasu, by się nim zająć, czy naprawdę go chcemy i czy za pół roku, gdy dorośnie, nie znudzi się nam i nie będziemy chcieli się go pozbyć.

Bycie odpowiedzialnym opiekunem własnego zwierzaka to pierwszy krok do respektowania praw zwierząt, jako uzależnionych od nas istot żywych. Wyczulenie na krzywdę innych zwierząt i zwracanie uwagi osobom źle traktującym swoje czworonogi to kolejny etap. Gdy otworzymy się jeszcze bardziej i zrozumiemy, że zwierzęta hodowlane również mają swoje prawa i potrzeby, będziemy w stanie wpływać także na ich los – poprzez bardziej świadome wybory konsumenckie. Ważne jest to, by pamiętać, że to my decydujemy o losie zwierzaków i to my możemy zapewnić im albo piękny żywot, albo zgotować piekło. Jak powiedział Antoine de Saint-Exupery: „na zawsze ponosisz odpowiedzialność za to, co oswoiłeś.”

Kacper Caruk kl. VII c

źródła: <http://ulicaekologiczna.pl>

<https://www.google.pl>

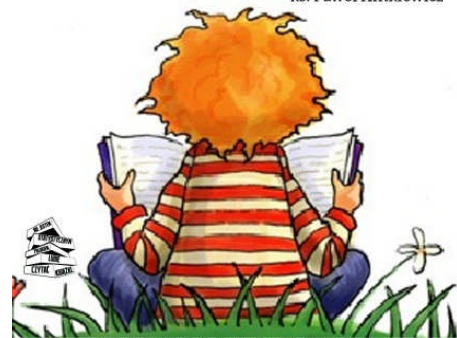
LUBIĘ CZYTAĆ

Czytaj. Dużo czytaj.

To najlepsza forma buntu, jaką masz.
Otwartego umysłu nie zabierze ci nikt.

ks. Paweł Antkiewicz

NIE JESTEM STATYSTYCZNYM POLAKIEM, LUBIĘ CZYTAĆ KSIĄZKI

Wycieczka do Siedlec

31 października 2017 roku odbyła się wycieczka do Siedlec dla klas 7, 6 i 5. Wyjechaliśmy ok. 7:30, a wróciliśmy trochę po 18.00.

Na samym początku wybraliśmy się do teatru na przedstawienie pt.: „Mały Książę”. Następnie udaliśmy się na obiad do galerii w Siedlcach. Każdy mógł dobrowolnie wybrać, gdzie chce zjeść, a później każdy miał ponad godzinę czasu wolnego na np. małe zakupy. Po wyjściu z galerii udaliśmy się prosto do kręgielni, gdzie spędziliśmy godzinę. Następnie poszliśmy na basen, na którym poszaleliśmy 2 godziny.

Wycieczka każdemu bardzo się bardzo podobała i oby było więcej takich wyjazdów!

Artykuł przygotowały: Marta i Martyna Maksymiuk

Bliźniaczki

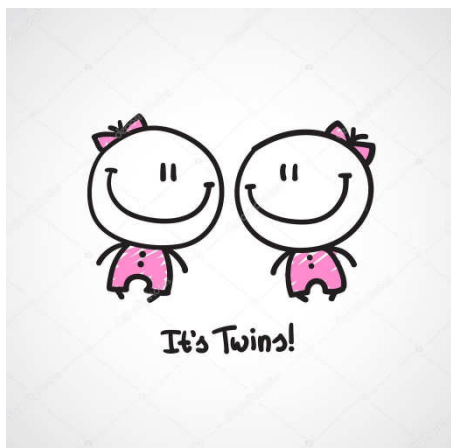
Bycie bliźniaczką jest rewelacyjne, ponieważ wiele czynności można robić razem i się nie nudzić. Najbardziej lubimy wspólnie oglądać filmy i seriale. Gdy jesteśmy w jakiejś knajpce, musimy wziąć to samo jedzenie, a kupowane przez nas ubrania zazwyczaj różnią się tylko kolorem. Jedną z ciekawszych rzeczy jest to, gdy ubierzemy się tak samo i wiele osób ma problem z rozróżnieniem nas.

Na początku siódmej klasy, gdy poznawałyśmy nowych nauczycieli, większość z nich przy sprawdzaniu obecności po raz pierwszy,

zastanawiało się jak będą nas rozpoznawać w przyszłości.

W klasach pierwszych, gdy jedna z nas była chora, druga zostawała z nią w domu, ponieważ rozłąka na taki czas kiedyś była dla nas niemożliwa.

Artykuł przygotowały: Marta i Martyna Maksymiuk

POLEĆ Z NAMI DO #PANAMY!

Duszpasterstwo Młodzieży
Diecezji Siedleckiej zaprasza do wzięcia
udziału w projekcie: Poleć z nami do
#PANaMY.

Projekt polega na wypełnianiu zadań
stworzonych przez Organizatora i zdobywanie
punktów. Do wyzwania można dołączyć w
każdym czasie. Punkty można zdobywać od
listopada 2017 roku do listopada 2018 roku.

Wyłączając wakacje, projekt trwa 200
dni na 200-lecie istnienia Diecezji
Siedleckiej.

CO ZROBIĆ?

1. Pobierz aplikację PANaMY, zarejestruj się, podając imię, nazwisko, nr telefonu, email oraz pseudonim. Pamiętaj, że dla innych uczestników projektu będziesz widoczny jedynie pod pseudonimem.
2. Wypełniaj zadania, włącz się w rywalizację, zbieraj punkty, poznawaj Boga, doświadczeń pełni życia młodego Kościoła, bądź z nami w ważnych miejscach i ważnych wydarzeniach naszej diecezji.

NAGRODY:

- Udział w 34. Światowych Dniach Młodzieży w Panamie. (Pokryjemy koszt przelotu, udział w dniach w diecezji oraz główne uroczystości w dniach 22-27 stycznia 2019 roku),
- Iphone 7,
- Dron.

Aplikacja dostępna na urządzenia w systemach Android od wersji 4.4 i iOS od wersji 9.0.

Wszelkie informacje o projekcie oraz regulamin dostępne pod adresem:
WWW.PANAMY.PL.

#PAN AMY

BEZPIECZNA DROGA DO SZKOŁY I DO DOMU!!!

Wraz z nowym rokiem szkolnym wszyscy uczniowie muszą zadbać o swoje bezpieczeństwo w drodze do szkoły i w powrotnej drodze do domu. Mamy dla was kilka dobrych rad, jak bezpiecznie i szczęśliwie dotrzeć do domu.

Przeczytajcie je bardzo uważnie i zapamiętajcie!!!

- Wychodząc z domu do szkoły, pamiętaj abyś zdążył przed dzwonkiem na lekcje. Przecież do szkoły nie wypada się spóźnić.
- Przechodząc przez jezdnię, sprawdź czy droga wolna! Sprawdź czy nie nadjeżdża samochód! Zaczekaj, nie wbiegaj na jezdnię! Lepiej spojrzeć dwa razy, niż raz i później tego żałować.
- Przed szkołą nie wchodź na barierkę i na niej nie siadaj, możesz spaść i zrobić sobie krzywdę! Bariierka ma cię chronić, to nie jest miejsce do zabawy!
- Zawsze po lekcjach idź prosto do domu, aby rodzice się o ciebie nie martwili.
- Nie rozmawiaj z obcymi i nie bierz od nich niczego, nawet cukierków. Nie daj się namówić na spacer z obcą osobą. Jeśli możesz to wracaj do domu z koleżanką lub kolegą. Zawsze bezpieczniej we dwoje.
- Nie wsiadaj do samochodów prowadzonych przez obcych ludzi. Lepiej samemu wrócić do domu. Spacer jest zdrowy.
- Wracając ze szkoły, nie wchodź w niebezpieczne i nieznane miejsca, bo możesz zrobić sobie krzywdę.
- Nie wdawaj się w bójkę z kolegami. Bójka to nie zabawa, możecie sobie zrobić krzywdę. Po co później tego żałować.

Telefony na przerwach

Od pewnego czasu uczniowie naszej szkoły mogą ze swobodą używać swoich telefonów na przerwach między lekcjami. Ta informacja ogłoszona przez pana dyrektora zebrała ogromny aplauz, co też nikogo z nas nie dziwi.

Nowe zasady mają swoje wady i zalety. Zaletą jest możliwość zobaczenia swoich powiadomień (np. z Messengera), czy przykładowo odpisanie na SMS-a od mamy. Czasami telefon przydaje się do znajdowania informacji potrzebnych nam na lekcje lub ułatwiających odrobienie pracy domowej na kolanach lub świetlicy (dla zapominalskich ☺, ale oczywiście nie popieramy takiego sposobu odrabiania lekcji).

Są więc osoby, które używają swoich telefonów w celach praktycznych i do komunikacji. Są też takie, które wolą poświęcać czas na różnorakie gry mobilne, co jest ich sposobem na nudę. Nie jest to złe, ale wokół nas mamy wielu kolegów, koleżanek oraz przyjaciół, z którymi możemy rozmawiać lub sobie pożartować, zamiast siedzieć z nosem w telefonie i zapominać, co się dzieje wokół. Czasami robi się trochę smutno, gdy na przerwie nie mamy do kogo zagadać, a nasz kolega woli siedzieć przy telefonie i ma do nas pretensje, że mu przeszkadzamy ☹.

Choć na tę chwilę wielu uczniów korzysta z telefonów w szkole, to na szczęście chyba nie mamy do czynienia z komórkową plagą.

Zawody!

Dnia 20.10.2017r. (środa) chłopcy z naszej pojechali na zawody w piłkę nożną do Rokitna.

Osoby, które reprezentowały naszą szkołę to:

Jakub Kwiatkowski (kapitan),

Maciej Kulik,

Piotr Maliński,

Sebastian Bernaszuk,

Jarosław Bartoszek,

Igor Kopczyński,

Kamil Kowal,

Dawid Łyczewski.

Walczyli bardzo dzielnie, ale niestety nie udało im się zająć 1 miejsca. Swoje zawody zakończyli na miejscu 4. Opiekę nad nimi sprawowali: P. Grzegorz Demianiuk i P. Maciej Kublik.

Życzymy dalszych sukcesów 😊

Gabi 😊

Seminarium Szkoleniowe Kyokushin Karate i Ju Jitsu

28-10-2017 w
Szkoie Podstawowej
w Janowie

Podlaskim odbyło się Seminarium Szkoleniowe Kyokushin Karate i Ju Jitsu. Spotkanie zorganizował Klub Karate & Fitness, prezes klubu - instruktor Ju-

Jitsu, sensei Mariusz Wajszczuk (1 dan) oraz wiceprezes klubu - instruktor fitness, instruktor samoobrony i rekreacji ruchowej Sylwia Dąbrowska.

Seminarium rozpoczęło się pokazem osób niepełnosprawnych (WTZ Konstantynów) w dziedzinie karate i fitness, a swoje umiejętności zaprezentowały dzieciaki z Domu Dziecka w Komarnie, wystąpiła również grupa fitness kids z Janowa Podlaskiego prowadzona przez instruktor fitness Sylwię Dąbrowską.

Następnie odbyły się pokazy tameshiwari, Karate, samoobrony i Ju-Jitsu.

Głównym prowadzącym był prezes Polskiej Federacji Instytut Budokai Karate Shihan Artur Więzowski (9 dan Ju-Jitsu, 6 dan Karate).

Na koniec ponad setka uczestników wzięła udział w szkoleniu Karate i Ju-Jitsu.

Dzisiejszy wywiad przeprowadzę z
absolwentką gimnazjum w Janowie
Podlaskim

Aleksandrą Kondraciuk

- obecnie studentką II roku Informatyki na
Politechnice Lubelskiej na wydziale
Elektrotechniki i Informatyki

- **Dzień dobry.**

- Dzień Dobry!

- **Jaką szkołę średnią i jaki profil wybrałaś po ukończeniu gimnazjum i czym się kierowałaś w swoim wyborze?**

- Po ukończeniu gimnazjum wybrałam profil matematyczno-fizyczno-informatyczny w Liceum Ogólnokształcącym im. Emilii Plater w Białej Podlaskiej. Nie od razu wiedziałam, co chcę robić w życiu, ale wiedziałam, że lubię matematykę i komputery, więc wybór był dla mnie prosty. Kierowałam się także opinią na temat szkoły i atmosferą, jaka w niej panuje. W decyzji utwierdzili mnie ówcześni uczniowie tej szkoły podczas Dni Otwartych, warto pójść, zobaczyć i porozmawiać z innymi jak wygląda nauka na danym profilu.

- **Co sprawiało Ci najwięcej trudności w szkole średniej? Co musiałaś robić, aby potem dostać się na studia?**

- Myślę, że najwięcej trudności sprawiło mi przygotowanie się do rozszerzonej matury z przedmiotów, które wybrałam. Nie wystarczyło tylko chodzić do szkoły i uczyć się na bieżąco, trzeba było powtórzyć cały materiał, „oswoić” się z formą arkuszy maturalnych, a w ostatnim roku liceum też jest sporo nowego materiału do przyswojenia. Tak poza tym duże problemy sprawiała mi fizyka, a teraz, na studiach ją bardzo lubię ☺ Także nie ma co się zrażać, jeśli jakiś przedmiot nie idzie nam dobrze w liceum, nie oznacza, że na studiach sobie z nim nie poradzimy.

- **Czy zatem dostałaś się po maturze na wymarzony kierunek?**

- Tak! ☺ Składałam wszystkie dokumenty na ten jeden kierunek, lecz na różnych uczelniach, bo byłam raczej zdecydowana, że nie chcę iść na nic innego.

- **Teraz studiujesz na II roku Informatyki, czym się kierowałaś przy wyborze wyższej uczelni i miasta do studiowania? Co lub kto miał wpływ na Twój wybór?**

- Przy wyborze uczelni kierowałam się odległością od domu, bo jednak nie chciałam wyjeżdżać na drugi koniec Polski. Poza tym sprawdzałam, jak wysoko w rankingu jest dana uczelnia pod względem właśnie mojego kierunku. Zdecydowałam też, że lepsze będą studia inżynierskie, a nie licencjackie, ponieważ jeśli chcemy kontynuować naukę na tym kierunku, wiele uczelni wymaga tego tytułu. Wyboru dokonałam sama, nie wzorowałam się na znajomych, uznałam, że ważne co studiuję, a nie z kim i w jakim mieście. Ponadto nigdy nie ciągnęło mnie do stolicy, trochę mnie przerażała, a Lublin to miasto, które choć trochę znałam.

- Jakie przedmioty/zajęcia miałaś na I roku? A jakie masz obecnie?

- Każdy rok dzieli się na 2 semestry i w każdym semestrze są praktycznie inne przedmioty. Aczkolwiek im dalej, tym więcej przedmiotów, więcej godzin w tygodniu i trochę trudniej. Szczegółowe rozkłady przedmiotów na danym kierunku, zazwyczaj są rozmieszczone na stronach uczelni, więc warto sprawdzić, co nas czeka ;)

Na pierwszym semestrze miałam przedmioty tj.: Podstawy fizyki (same wykłady), Funkcje elementarne, Matematyka Dyskretna, Teoretyczne Podstawy Informatyki, Podstawy programowania, jeden przedmiot humanistyczny i społeczny – Ekonomia.

Na drugim zaś: Analiza Matematyczna z Algebrą, Architektura Komputerów, Algorytmy i Struktury Danych, Systemy Operacyjne, Podstawy Fizyki (tutaj już z ciekawymi laboratoriami).

Natomiast teraz na trzecim semestrze czeka mnie: Język angielski, Wychowanie fizyczne, Programowanie Obiektowe, Programowanie Niskopoziomowe, Metody numeryczne, Metrologia, Teoria Obwodów i Sygnałów, Metody Probabilistyczne i Statystyka. Chyba nie będzie lekko...

- Co szczególnie było trudne na początku studiów?

- Szczególnych trudności nie miałam, chyba dlatego, że trafiłam na bardzo przyjaznych ludzi i w mojej grupie wszyscy sobie od początku pomagają. Trudne na początku może być jedynie samodzielne życie i planowanie wszystkiego. Kwestia odnalezienia się w nowym miejscu.

- Czy dużo osób na Twoim kierunku odpada po pierwszym roku?

- Teraz odpadło około 30 osób, ponieważ jesteśmy podzieleni właśnie na 30 osobowe grupy, było ich 8, a jest 7. Nie wiem natomiast, ile osób ma niezaliczone przedmioty i tzw. warunki. Wygląda to tak, że kilka przedmiotów (jest limit punktowy) można zaliczyć za rok, ale trzeba za to sporo zapłacić, w zależności od wagi przedmiotu. Na samym początku kilka osób chyba też zrezygnowało lub przenieśli się na inne uczelnie. Ale nie ma reguły na to, ile osób odpadnie, wiem, że w tamtym roku ta liczba była co najmniej dwukrotnie wyższa.

- Czy zachęciłabyś młodzież naszego gimnazjum do wyboru takiego kierunku studiów?

- Jak najbardziej zachęcam. Szczególnie osoby ze ścisłym umysłem. Zapotrzebowanie w branży IT jest cały czas bardzo duże, a studia, mimo że nie należą do łatwych, to są przyjemne i otwierają nas na wiele możliwości.

- Czym różni się nauka w gimnazjum i szkole średniej od nauki na studiach?

- Studia nie są obowiązkowe. Nie uczymy się, bo trzeba, tylko dlatego, że chcemy je ukończyć. Poza tym nie ma tutaj sprawdzania obecności i wywiadówek, każdy jest za siebie sam odpowiedzialny. Wykłady nie są obowiązkowe, natomiast ćwiczenia i laboratoria już tak. Inne jest też podejście wykładowców, nie przypominają nam, że mamy poprawić jakieś kolokwium czy egzamin. Więcej mówią nam, czego się uczyć niż uczą. Zatem wkład własnej pracy jest zdecydowanie większy. Przede wszystkim nie mamy obowiązku kupowania podręczników. Często dostajemy skrypty w wersji elektronicznej.

- Czy masz czas wolny i możesz rozwijać swoje zainteresowania?

- Czas wolny mam, jeśli go dobrze zaplanuję. Staram się uczyć na bieżąco, ale wiadomo, że najczęściej podczas sesji. Do tej pory mój plan był tak świetnie ułożony, że zawsze miałam 1 dzień w tygodniu wolny, często poniedziałek lub piątek, więc dłuższe weekendy :D Co do zainteresowań też jest łatwiej znaleźć coś dla siebie w dużym mieście.

- A mieszkanie w akademiku/ na stacji- wymień plusy i minusy.

- Stacja.

Plusy:

- własny pokój
- fajni współlokatorzy, których sami wybieramy
- cisza i możliwość nauki
- większy komfort i lepsze warunki

Minusy:

- chyba tylko to, że wychodzi drożej cenowo niż akademik

- Lublin to piękne miasto - co szczególnie Ci się w nim podoba? A może są i te złe strony?

- Podoba mi się nastawienie ludzi, zazwyczaj spotykam bardzo przyjaznych i miłych. Miasto jest typowo studenckie, wieczorami i szczególnie w weekendy tętni życiem. Jest gdzie wyjść na spacer, ale też jest wiele przytulnych kawiarni czy pubów. Szczególnie polecam Padbar, w którym można pograć w gry, zarówno konsolowe jak i planszowe ☺

- Odkąd ukończyłaś naukę w naszym gimnazjum minęły ponad 4 lata - czy coś lub kogoś wspominasz z tego okresu?

- Oczywiście, że tak. To były piękne 3 lata. Najmilej wspominam lekcje matematyki Pana Piotra, języka angielskiego Pani Asi, polskiego Pani Iwony A., srogie odpytywanie przy mapie na geografii oraz najlepsze żarty Pana Leszka na chemii ☺

- Czy możesz nam zdradzić nam swoje plany na ten Nowy Rok?

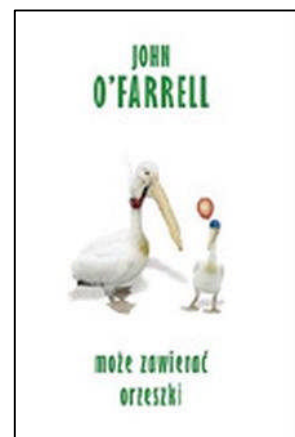
- Hmm... nie mam jeszcze zbyt szczegółowych planów, ale chciałabym ukończyć jakieś kursy dodatkowe, na pewno językowy, ale może też tańca ☺ i nie marnować wolnego czasu, tylko uczyć się więcej, nie tylko tego co trzeba na egzaminy :P

- Dziękuję Ci za udzielenie wywiadu do naszej gazetki .

- Dziękuję również i pozdrawiam serdecznie całe grono pedagogiczne!

John O'Farrell "Może zawierać orzeszki" - RECENZJA

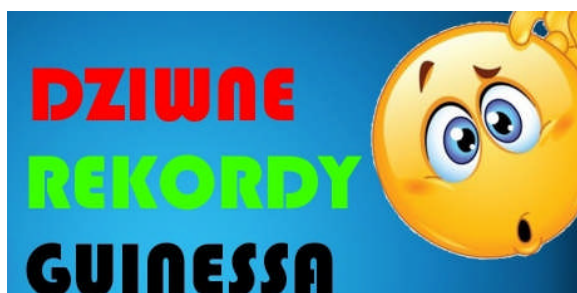
Do czego może posunąć się nadopiekuńczy rodzic? W obawie o życie swoich dzieci Alice musi je chronić. Islamscy terroryści, uderzenia asteroidy o ziemię czy globalne ocieplenie wzbudzają w niej paniczny lęk. Za główny cel ustanawia sprawienie aby jej dzieciom nie stała się żadna krzywda. Prowadzenie na smyczy i zakładanie kasków staje się dla niej i jej koleżanek codziennością. Problem polega na tym, że maluchy szybko rosną a najstarsza córka może zostać nie przyjęta do elitarnej szkoły. W tym celu Alice przedsięwzięmie specjalne kroki...

Dawno tak się nie uśmieiałam przy książce. Główna bohaterka wypowiada się na temat każdego zdarzenia pełną powagi co tylko jeszcze bardziej mnie śmieszyło. Występujące w dużych ilościach opisy całe szczęście nie były męczące. Nie lubię kiedy coś przedstawiane jest bardzo szczegółowo, przestaję wtedy uważać i nie orientuję się w sytuacji. Dobrze, że w tej książce tak nie było.

Co do głównej bohaterki. Czasami zachowywała się tak głupio, że aż czułam się zażenowana. Miała charakter małej dziewczynki (może z powodu wzrostu?) chociaż jej wiek wahał się w okolicach 40 lat.

Cała książka jest bardzo ciekawa i polecam ją każdemu.

Najdziwniejsze rekordy świata

W Księdze Rekordów Guinnessa można znaleźć wiele ciekawych (i normalnych) rekordów. Wśród nich są, np. najwięcej subskrypcji na YouTube, najdroższy samochód świata czy najwyższy człowiek świata. Często jednak można napotkać dosyć nietypowe rekordy.

Kocia maszyna

Chyba każdy lubi pogłaskać kotka i posłuchać jak mruczy. To bardzo przyjemny dźwięk, jednak chyba nie wtedy, gdy na naszym kolanie usadowi się Merlin. Kot, który ustanowił rekord w najgłośniejszym mruczeniu z wynikiem 67,8 decybeli. Imponująca liczba, porównać ją można z pracującym klimatyzatorem czy kąpielą pod prysznicem. Merlin ma 13 lat i należy do pani Tracy Westwood, która przygarnęła go ze schroniska. „Czasem, gdy jest naprawdę głośny, muszę kilkukrotnie powtarzać to samo zdanie. Podczas oglądania filmów, trzeba ciągle zwiększać głośność lub zamykać drzwi przed Merlinem. Najgłośniejszy jest kiedy je. Wówczas słyszę go nawet podczas suszenia włosów w łazience”, wypowiada się właścicielka.

Najdłuższy włos na brwi

Pewnego dnia Pan Zheng Shusen odkrył, że jego włos na brwi jest o centymetr dłuższy niż ówczesny rekordowy włos. Chińczyk ustanowił rekord z wynikiem 19,1 cm. Aby funkcjonować normalnie, pan Zheng włos ze swojej brwi musi... zaczesywać za ucho. Twierdzi, że to bardzo pomocne między innymi w spożywaniu posiłków, gdyż jego włos nie macza się w zupie i nie brudzi się od innych potraw. Żeby nikt nie pomyślał, że pan ma bzika trzeba wyjaśnić iż długie włosy brwi w Chinach są uważane za oznakę zdrowia. Rodzina jest dumna z osiągnięcia Pana Zheng i uważa to za znakomitą wróżbę.

Orzechowe szaleństwo

W czasie festiwalu w Pakistanie pan Mohammad Rashid ustanowił rekord w rozbijaniu orzechów głową. Rozgniół 155 orzeszków w zaledwie minutę! Zgodnie z wytycznymi otrzymanymi od Rekordów Guinnessa w Londynie, orzechy musiały być ustawione na stole w dwóch równych rzędach. Na słowo „start”, Rashid, niczym wściekły byk rozpoczął uderzanie głową w kolejne kulki. Kawałki skorupki były dosłownie wszędzie, lecz młody człowiek skupiał się wyłącznie na swoim zadaniu. Głowę podniósł dopiero na znak „stop”. Pomimo wielu ran i lejącej się krwi, na twarzy Rashida widniał uśmiech – właśnie pokonał poprzedni rekord w tej samej kategorii wynoszący 44 orzechy.

Największa wyżuta guma do żucia

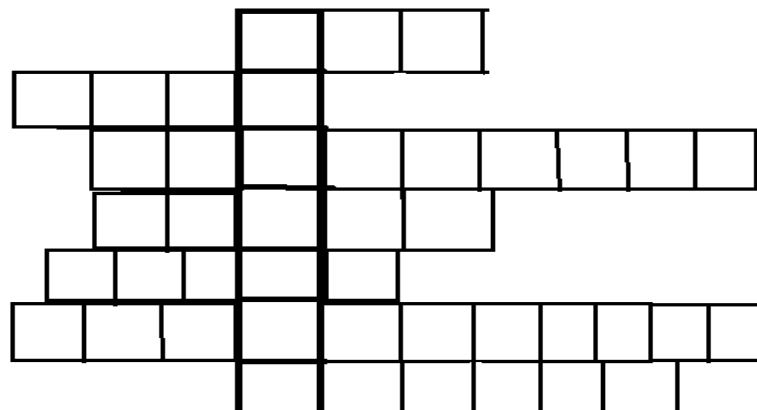
Pan Barry Chappell z Los Angeles w Kalifornii ustanowił rekord Guinnessa kiedy po 6 latach wytrwałej i systematycznej pracy udało mu się ulepić największą kulę z wyżutych gum do żucia. Forma została w całości wykonana z gum Nicorette – mierzy 1,57 m w obwodzie i waży 79,3 kg.

O swoim początku z rzuceniem gum pan Chappell mówi: „Pamiętam jak leciałem samolotem do Europy w 2006. To był długi lot i nie miałem gdzie wyrzucić gumy więc po prostu wyjąłem ją z buzi i zwinąłem w małą kulkę. Podczas następnych godzin spędzonych w samolocie, kulka stopniowo stawała się coraz większa, w miarę jak przyklejałem do niej nowe gumy. Gdy wylądowaliśmy miałem już ulepiony całkiem solidny kawałek.”

Krzyżówka dla klas I-IV szkoły podstawowej

*Kupon z hasłem
należy dostarczać do
p. Iwony
Andruszkiewicz, a do
wylosowania piłki.*

*Losowanie na
najbliższym apelu.*

1. Autor bajek robotów.
2. Bracia ... Serce. Książka autorstwa Astrid Lindgren.
3. Pan ... Podskok. Obecny dyrektor szkoły.
4. Kot w ...
5. ..., Romek i A'Tomek.
6. Jedyny nauczyciel polskiego w naszej szkole.
7. Imię Pana Kleksa. Bohatera opowieści Jana Brzechwy.

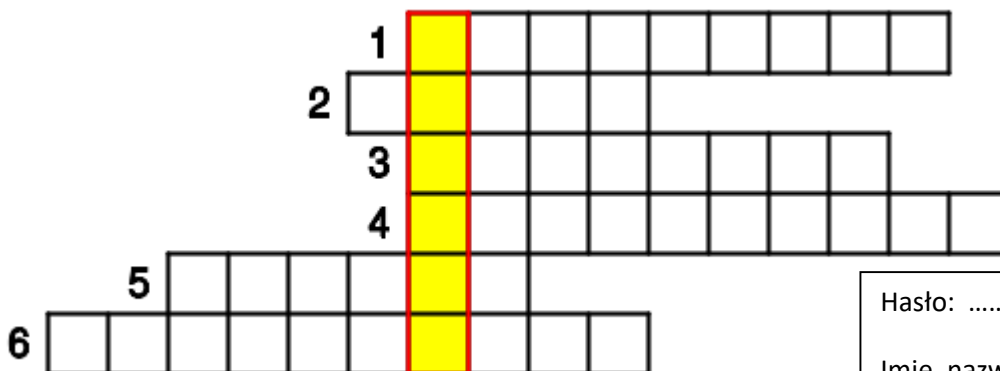
Hasło:

Imię, nazwisko.....

Klasa.....

Krzyżówka dla klas V-VII szkoły podstawowej oraz gimnazjum

1. Jedyny nauczyciel chemii w naszej szkole. Pan Leszek...
2. Pierwiastek, który na tablicy układu okresowego ma symbol "Cl".
3. Jest stałą częścią atomu, może być dodatni bądź ujemny.
4. Rosyjski chemik i zarazem autor tablicy układu okresowego pierwiastków.

Hasło:

Imię, nazwisko

Klasa

5. ... - mieszanina, w której cząsteczki substancji rozpuszczonej mają rozmiary od 10^{-9} do 10^{-7}
6. Rozkład cząsteczki związku chemicznego lub pierwiastka na cząsteczki prostsze, wolne atomy lub jony.